

۶۷۵

تفسیس

قند قندهار

(منتخبی از دیوان علامه سردار غلام محمد خان طرزی قندهاری
(از سعدای نامدار اهل سنت افغانستان) (م ۱۲۴۳ - ۱۳۱۸ هـ ق.)
در مناقب «ائمه اطهار (علیهم السلام)» و «دوازده بند عاشورا»

گردآورنده:

سید حسن احمدی نژاد پیغمبری بلخابی

نشر مجتمع ذخائر اسلامی

با همکاری مرکز میراث فرهنگی اهل بیت (ع)-مزار شریف

۱۳۹۵ شمسی

سرشناسه

عنوان قراردادی

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

شانک

وضمه قویمت

نوبت

شوابنگر

موضوع

شناسه افزوه

ردہ بندی کنگره

ردہ بندی دیوبی

شماره کتابشناسی

ملی

طبری، علام محمدبن رحمدل، ۱۲۴۵ - ۱۲۱۸ق.

دیوان برگزیده

قد فندھار (منتخی از دیوان علامه سردار علام محمدخان
طبری فندھاری (از شعرای نامدار اهل سنت افغانستان)) (م ۱۳۲۲ - ۱۲۱۸ /
هـ.ق.) در مناقب «امه اطهار (علیهم السلام)» و «دوازده بند عاشورا»/
گردآورنده سیدحسین احمدی نژادبخشی بخلابانی.

ق، مجتمع ذخایر اسلامی؛ مزار شریف؛ مرکز میراث فرهنگی اهل
بیت (ع)، ۱۰، م = ۱۲۹۴.

۱۶۶ ص.

۹۷۸-۹۶۴-۹۸۶-۶

فیبا

(منتخی از دیوان علامه سردار علام محمدخان طبری فندھاری (از
شعرای نامدار اهل سنت افغانستان)) (م ۱۳۲۲ - ۱۲۱۸ هـ.ق.) در مناقب
«امه اطهار (علیهم السلام)» و «دوازده بند عاشورا»،
شعر فارسی دری -- قرن ۱۲ق.

احمدی نژاد، سیدحسین، ۱۳۲۸، ۰، گردآورنده

۱۳۹۴-۹۰۱۱۲۹۵۹-۱۲۹۴

۷۷۸

۷۷۸

کلیه حقوق این اثر تحت قانون کمی رایت بوده و ترجمه را چاپ تمام را بخشی از مطالب آن و نیز درج تمام را بخشی از آنها در ضمن بازنشر یا اطلاعاتی و تنهیه برنامه های رایانه ای یا استفاده مطلب و تصاویر در اینترنت و دیگر ابزار و ادوات به هر نحوی بدون اجازه قبلي ناشر بصورت کتنی منوع می باشد.

© 2016 MAJMA AL-DAAKAIR AL-ISLAMYYAH,

All rights reserved, No part of this book may be reproduced or translated in any form, by print, internet, photo print, microfilm, CDs or any other means without written permission from the publisher

مجمع ذخائر اسلامی، قم، ایران
باهمکاری مرکز میراث فرهنگی اهل بیت (ع) - مزار شریف

قند قندهار

(محدث ازدهانی سلامه سردار غلام محمد مختار طرزی قندهاري)
اورون: سید سعید احمدی متولد خوش بختیابی

چاپ: زمانگان / حافظ میس

نشر: معاشر / قم

توبت چاپ: اول ش ۱۱ (۱۶۰۲)

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۸-۸۸۶-۰

مراکز پخش:

قم: خیابان طالقانی (آذر) - کوی ۳۳ - پلاک ۱ - معاشر میراث اسلامی
تلفن: ۰۹۱۱۱۲۷۷۰ - ۰۹۸۲۵۳۷۷۰ - ۰۹۸۲۵۳۷۷۰ - ۰۹۱۱۱۲۹۹۷۵۳۳
۰۹۱۱۱۲۹۹۷۵۳۳ - ۰۹۱۱۱۲۹۹۷۵۳۳

افغانستان - مزار شریف - مرکز میراث فرهنگی اهل بیت (ع) : ۰۹۱۱۱۲۹۹۷۵۳۳

نشانی بایگاههای اینترنتی:

www.zakhair.net

info@zakhair.net

www.mzi.ir

info@mzi.ir

قیمت: ۱۶۰۰۰ تومان / دوصد و پنجاه افغانی

۳۹.....	بند اول
۴۰.....	بند دوم
۴۱.....	بند سوم
۴۲.....	بند چهارم
۴۳.....	بند پنجم
۴۴.....	بند ششم
۴۵.....	بند هفتم
۴۶.....	۵ - ت بیع بند ثالث در منقبت پیامبر خدا
۴۷.....	بند ایشان
۴۸.....	بند دویس
۴۹.....	بند سوم
۵۰.....	بند چهارم
۵۱.....	بند پنجم
۵۲.....	بند ششم
۵۳.....	بند هفتم
۵۴.....	بند هشتم
۵۵.....	بند نهم
۵۶.....	بند دهم
۵۷.....	بند یازدهم
۵۸.....	بند دوازدهم
۵۹.....	۶ - در نعت سیدالمرسلین شفیع المتنبین محمد ﷺ
۶۱.....	۷ - در نعت سرور کائنات مفتر موجودات محمد مصطفیٰ ﷺ
۶۵.....	۸ - مناجات پیش رسول رب العالمین محمد مصطفیٰ ﷺ
۶۹.....	۹ - در نعت اشرف الرسل و الانبیا محمد ﷺ
۷۰.....	۱۰ - در نعت رسول مکرم سید ولد آدم محمد ﷺ
۷۳.....	۱۱ - قصیده بهاریه در نعت اشرف الانبیا و المرسلین محمد ﷺ
۷۸.....	

دفتر دوم: مناقب امیر مومنان علی بن ابی طالب (کرمه الله وجهه)	۸۲
۱- ترجیع بند مخمس	۸۲
۲- ترجیع مخمس در منقبت شاه ولایت (کرمه الله وجهه)	۸۵
۳- ترجیع مخمس در منقبت مظہر العجائب	۸۸
۴- ترجیع مخمس در منقبت اسدالله الغالب مظہر العجائب و الغرائب (کرمه الله وجهه)	۹۲
۵- ترجیع مخمس در منقبت علی ابن ابیطالب (کرمه الله وجهه)	۹۵
۶- ترجیع بند در منقت مرتضی علی (کرمه الله وجهه)	۹۸
بند اول	۹۹
بند دوم	۱۰۰
بند چهارم	۱۰۱
بند پنجم	۱۰۲
بند ششم	۱۰۳
بند هفتم	۱۰۴
۷- ترجیع بند در منقبت اسد الله الغالب مظہر العجائب علی ابن ابیطالب (کرمه الله وجهه)	۱۰۵
بند دوم	۱۰۷
بند سوم	۱۰۸
بند چهارم	۱۰۹
بند پنجم	۱۱۱
بند ششم	۱۱۲
۸- قصيدة خزینیه در منقبت شاه ولایت حضرت علی (کرمه الله وجهه)	۱۱۳
۹- قصيدة نرگس در منقبت اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب (کرم الله وجهه)	۱۱۸
۱۰- قصيدة در منقبت اسدالله الغالب علی ابن ابیطالب (کرم الله وجهه)	۱۲۶
۱۱- قصيدة در منقبت شاه ولایت مأب حضرت علی (کرم الله وجهه)	۱۳۵

۱۲- قصيدة در منقبت مظہر العجائب علی ابن ابی طالب (کرمہ اللہ وجہہ)	۱۳۸
دفتر سوم: مرثیہ کاروان سالار کربلا سید الشہدا امام حسین (علیہ السلام)	
۱۴۲	۱۴۲
۱- مخمس ۱۴۲	۱۴۲
۲- قصيدة در مرثیہ شاہ شہیدان امام بر حق امام حسین (علیہ السلام) ۱۴۵	۱۴۵
۳- دوازده بند در مرثیہ شاہ شہیدان امام حسین (علیہ السلام) در جواب محتشم ۱۴۸	۱۴۸
۱۴۹ بند نهم	۱۴۹
۱۵۰ بند دهم	۱۵۰
۱۵۱ بند چھم	۱۵۱
۱۵۲ بند پنجم	۱۵۲
۱۵۳ بند ششم	۱۵۳
۱۵۴ بند هفتم	۱۵۴
۱۵۵ بند هشتم	۱۵۵
۱۵۶ بند نهم	۱۵۶
۱۵۷ بند دهم	۱۵۷
۱۵۸ بند یازدهم	۱۵۸
۱۵۹ بند دوازدهم	۱۵۹
۱۶۰ بند دوازدهم	۱۶۰
۱۶۱ ۴- قصيدة در منقبت امام ثامن علی بن موسی الرضا	۱۶۱
۱۶۲ ۵- ترتیب اسامی دوازده امام	۱۶۲
۱۶۳ ۶- مرثیہ زینب کبری	۱۶۳

بسمه تعالیٰ

مقدمه

هر کس که دوست دار رسول خدا بود
باید زبان محب علی مرتضی بود
خود مصطفی ز آل علی کی جدا بود

داند یقین کسی که زاهل صفا بود^۱

علامه غلام محمد طرزی فرزند رحیم دل خان، حکمران قندهار سال ۱۲۴۵ هجری - ر شہر قندهار دیده به جهان گشود. دروس ابتدائی را نزد پدر و ادبیات را نزد عم بود هردا فراگرفت.
وی در عطاء لاطین وقت (دوست محمد خان، محمد اعظم خان و محمد افضل) از احترام زایدالوض، برخوردار بود در عصر از طلایه داران فرهنگ و ادب بود.

روزگار ترکتازی عبدالرحمن، به ماه به زندان بسر برد و در نهایت ۱۲۹۹ همراه خانواده خود به کراچی تبعید گردید. بالاخره پس از چندی هند را ترک گفته (سال ۱۳۰۲) وارد بغداد گردید. بعد از سال ۱۳۰۱ آهنگ زیارت خانه خدا نمود. مدتها در مکه و مدینه در جوار قبور بزرگان حضرت و ائمه هدی کتابی به نام (اخلاق حمیدی) را نوشت و به اسم سلطان عبدالحمید عثمانی تصنیف نمود. از وی دیوانی به یادگار مانده است که حاوی چهل هزار بیت می باشد و اولین بار سال ۱۳۱۸ در کراچی چاپ شد.

آخرین چاپ این اثر گرانسنج در تهران، سال ۱۳۸۱ به کوشش دکتر ننگیالی طرزی، نشر برگ زیتون، اتفاق افتاد که نگارنده توفیق تورق این

مجموعه ادبی را پیدا کرد. آنگاه بود که در فقدان و مظلومیت این اثر مویه کرد لذا تصمیم گرفت اجمالی از زندگینامه صاحب دیوان را ضمن منتخبی از سروده هایش در اختیار مشتاقان فرهنگ و ادب قرار دهد.

نگارنده هرچند تلاش کرد شرح حال وی را که در خور مقام ایشان باشد در دایرة المعارف افغانستان و دانشنامه ادب فارسی، بخش افغانستان و سایر کتب مربوطه تیافت هرچند فرزند دانشمندش علامه محمود طرزی در مقدمه دیوان شرح حال جزای، پدر با قلم بسیار گنگ با ادبیات کلاسیک نوشته که برای نگارنده خیلی مفهوم نبود.

حالا چرا مط رعات اصحاب قلم کشور و یا بعضًا مدعيان فرهنگ و ادب فارسی نسبت به بعثتی نیمان بی توجهی و یا احياناً بسیار ساده از کنار رجال تاثیر گذار سیاسی و مذهبی بودند چیست؟ گاها به شخصیت هایی خشنی و مرده می پردازند که اثر مثبتی از خود را جامعه به جا نگذاشته‌اند می پردازند. بعضًا آنقدر قلم های هرزه و مسنخ می زدند که «از کاه کوهی و از کوهی گاهی» می سازند با اینکه مرحوم غلام محمد طرزی و فرزند نخبه اش محمود طرزی، از نخبگان عرصه فرهنگ و سیاست قرن نسل و چهارده کشور بودند چرا و چگونه به بوته فراموشی و یا سانسور قرار می گذاشتند قابل قبول نیست؟ نگارنده به این باور رسیده است که منشا مهجوریت و مالارهیت از این طیف افراد و شخصیت ها می تواند موارد ذیل باشد:

- ۱- نزدیکی و یا خویشاوندی آنان به سلطاطین جور و اشراف زاده اند.
- ۲- حسادت برخی از رقبا و درباریان که خود فاقد اندیشه و تفکراند.
- ۳- قوم گرایی و حب و بغضهای شخصی و احياناً مذهبی، حزبی و عوامل دیگر و حال اینکه هیچ یک از پاراگراف های فوق منشا عقلانی، فتوت، مردانگی و... ندارد و از مزموم ترین رفتارهای اخلاقی انسان می باشد.

مهم اینکه کسی که قلم بدست می‌گیرد و می‌خواهد به نحوی در سکوی قضاؤت تاریخ بنشیند باید حب و بعض ها را کنار بزند در غیر این صورت آنچه از این قلم و فکر تراویش می‌کند آلوده به انواع بیماری های سیاسی حزبی، قوسمی، مذهبی و... می‌باشد که در نهایت ثمره ای جز بذر تعصب، نفاق، خودسری، بی عدالتی، خودمحوری و... نخواهد داشت. و از سویی هیچ دلیلی وجود ندارد و هر کس دربار رفت درباری و بی درد و شکمباره باشد. پس این خدمه تبلیت ندارد.

بنابراین، هر گردی نمی‌تواند گردو باشد. با اینکه غلام محمدخان طرزی و فرزندش به ادعاچ به دربار راه یافته بودند و به نان و نوایی رسیده بودند ولی درست سیمه رف و برق های درباریان نشند زیرا ایشان از خود استقلال فکری داشتند. اگر این بود هرگز نگارنده اوقات خود را به نگارش زندگینامه و یا اشعار چنین درباریان داد سپری نمی‌کرد.

به عقیده نگارنده عذر غلام محمدخان طرزی و همینطور علامه محمود طرزی از چند ویژگی منحصر به فرد عصر خود برخوردار بودند: آزادی خواهی، وحدت طلبی، عدالت محوری، عشق به احیاء ارزش های اسلامی بویژه محبت به خاندان پیامبر(ص) بود.

علیرغم فضای اختناق سیاسی و مذهبی حالت رئیشم، فرزند غلام محمد طرزی محمود طرز توائست تنها نقطه ای که مذاقب اسلامی. اپس از اسلام بهم پیوند می‌زد محبت به خاندان پیامبر اکرم(ص) بود سطح نگارنده چند سال قبل مقاله ای نوشت تحت عنوان «منادیان وحدت در افغانستان، ایران و شبه قاره هند» در ضمن چهارکس را از پیشستازان و منادیان وحدت جهان اسلام مطرح ساخت یکی علامه محمود طرزی، دیگری علامه سید اسماعیل بلخی، دکتر محمود افشار یزدی و علامه اقبال لاهوری بود که کمتر در مجتمع سیاسی مذهبی مطرح اند.

بدون تردید افراد نامبرده در یکصد و پنجاه سال اخیر از اولین منادیان وحدت و آزاداندیشان در کشورهای افغانستان و پاکستان و ایران بودند که علم وحدت را برآورده بودند. شما می‌توانید به مقالات محمود طرزی تحت عنوانین اتحاد اسلام، حی علی الفلاح و... مراجعه کنید. به خوبی فریاد وحدت-طلبی ایشان را ملاحظه کنید. و همینطور با صراحة تمام می‌توان گفت علامه غلام محمد طرزی نیز با طرح نوی که در دیوانش انداخته است می‌تواند از پیشگامان وحدت در حوزه خراسان برگ باشد. حال نگارنده از مبانی حضرات در طرح و یا طرد منادیان وحدت، یا دنبال احراز کدام گزینه‌ها هستند آگاهی چندانی ندارد؟
 سخن در... حور انسه‌های سیاسی غلام محمد طرزی بود که باید وی را پدر ادبیات - آن دم انواع تماسی - در افغانستان دانست.

دیوان علامه غلام جلد طربی شاید یکی از شاهکارهای می‌بديل ادبی در یکی دو قرن اخیر باشد زیرا هم نظر محتوا و هم از نظر اسلوب و بیان و هم از نگاه طرح مسائل سیاسی، اجتماعی و اذواقی سه تغییر است. آنچه که نگارنده در صدد اثبات آن است نظرات شاعر به مسائل مهم جهان اسلام مانند: «نبوت»، «امامت» و خلافت مسلمین است که شاعر از جمله معلم دغدغه‌های سیاسی اجتماعی که داشته موضوع امامت را پس از نبوت - مطری عمیق و دقیق قرار داده به خوبی از عهده این کار برآمده و بی پرده سخن دارد.
 یا علی تا مصطفایت ساخت زوج فاطمه

همچو عمرو کافری از تیغ تو را نماید

بر عمود آسمان بیستون قائمه

طرزی می‌آرد شفیع پشت حسین و فاطمه

یا علی مشکل گشا دست من افتاده گیر ...

او در مناقب خمسه طبیه و شجره ظاهره و سایر ائمه(کرمه الله وجهه) سخنانی بس فاخری دارد. برخلاف شاعران درباری درباره حادثه جانکاه عاشورا طوری روایتگری کرده که گویا خود در صحنه حاضر بوده و فجایعی که بر نواه پیامبر خدا^{علیه السلام} گذشته دیده. بالاخره او الم و درد حادثه کربلا را به این زیبایی به تصویر کشیده است.

خاموش طرزیا که دل خلق داغ شد

عالم گشت و جهان بی دماغ گشت^۱

وی به حجج پروائی ضمن درود و سلام به آل پیامبر و خاندان علی(کرمه الله وجهه)، سنت اعراب خویش را نثار دودمان آل سفیان علیه اللعنه و یزید نابکار نموده است.

از وی دوازده بند^۲ به سک محتشم کاشانی باقی مانده که چگونه در مصیبت نواسه پیامبر خدا^{علیه السلام} علی حسین مرتضی(کرمه الله وجهه) و فاطمه بتول (مویه) کرده است. نگارنده در آن فکر است که چگونه تا حال مناقب و مرثیه‌های طرزی در جامعه شیعی مطرح نشده. این هم نوعی مظلومیت قصه اهل بیت را تداعی می‌کند. بهر صورت^۳ و محبت به خاندان پاک رسول الله^{علیه السلام} در افغانستان از جمله میراث بی بدیعی است که از گذشته های دور به این مرز و بوم به ارث رسیده است. شیعه و سنی مقتخر است که دوست دار آل علی(کرمه الله وجهه) است به همین دلیل خود را مدیر الس بیت رسول الله^{علیه السلام} می‌دانند.

بی پرده بگوییم:

نگارنده به این نتیجه رسیده است که سهم شاعران اهل سنت از جمله خطه خونین افغانستان نسبت به فرهنگ عاشورا بیشتر است تا شیعیان.

اگر تلاش طلایه داران ادب و فرهنگ کشور مانند: بلخی ها، مولاناها و طرزی ها نبود معلوم نبود که پیوند ما تا چه حدی به معارف اسلامی و اهل بیت عصمت [گره خورده بود و عاشورا در کشور بخون خفتة ما چه جایگاهی داشت؟ تنها کشوری که از گذشته های دور به این طرف، سران و دولت مردانش محروم و عاشورا را گرامی داشته و در پای علم حضرت ابوالفضل (کرم‌هه الله وجهه) سینه زده اند و یا در تکایا موبیه و سخنرانی نموده اند، افغانستان است.

براین اساس بود که نگارنده منتخبی از دیوان اشعار علامه غلام محمد خان طرزی را به نام «قند قندهار» گردآوری نمود تا یادآوری نماید که محبت خاندان پاک پیامبر ﷺ در تاریخ آقوام و مذاهب اسلامی کشور ریشه دوانده است. پس باید قدر این همیاری هم کیشی را دانست و باید اعتراف نمود تنها حلقه ای که می‌تواند امت های مسلمان را گرد هم آورد در همین نکته باریک تر از مو نهفته است.

پس سخن گوته نمایم که را ب دین من از عمری تلاش و مبارزه در احیا هویت اسلامی سال ۱۳۱۸ در سرزمی ستم پیشۀ شام بدرود حیات گفت. خدایش رحمت کند. هم اکنون منتخبی از دیوان را، درسه دفتر می-خوانیم! و نام او را قند قندهار نهاده ایم، به امید توفیق گردانی اشعار شاعران شیرین سخن پشتون زبان، تاجیکی و ازبکی هموطن که در مدد این بیت پیامبر ﷺ سروده اند.

والسلام عليکم و على عبادکم. صالح

قم ۹۰/۳/۱۲

حاج سید حسن احمدی نژاد بلخی